

Gavines

Joan Magrinyà

Estrena: Gran Teatre del Liceu, 18 novembre 1964

Redactor/a: Clàudia Brufau i Bonet

Descripció

Estrenat al Gran Teatre del Liceu el 1964, *Gavines* és un ballet de motius mariners, en un acte i tres quadres, coreografiat per Joan Magrinyà i interpretat per les ballarines i ballarins del Ballet del Liceu. El llibret el va escriure el mateix Magrinyà i la música la va firmar Joan Altisent. Del disseny de l'escenografia i el vestuari se'n va encarregar Manuel Muntanyola. La ballarina principal del ballet, Aurora Pons, i el ballarí convidat Ramon Solé van interpretar els rols protagonistes. La posada en escena d'aquest ballet també va comptar amb la col·laboració de l'Esbart Dansaire de Rubí. Entre altres ballarines de la companyia del Liceu, en aquesta producció destaquen les intervencions d'Assumpció Aguadé, Cristina Guinjoan i Elisabet Bonet.

Ambientat en la població marinera de Vilanova i la Geltrú, l'argument del ballet segueix la història d'una noia enamorada d'un pescador. El noi no s'adona de l'afecte que la noia sent per ell i demana ajuda a les seves amigues, les gavines. Les aus marines vigilen el pescador al mar, on una sirena intenta seduir-lo i endur-se'l al seu reducte. Les gavines, tot volant al voltant del pescador, aconseguen que ell torni a port i oblidí la sirena. Pel que fa a la posada en escena, la primera part desplega danses típiques de Vilanova i la Geltrú; en canvi, la segona, que compta amb una partitura més simfònica, es desenvolupa amb una coreografia més estilitzada que beu de la dansa clàssica.

Significació

Per complementar l'òpera *Ariadne auf Naxos*, de Richard Strauss,

produïda per la companyia Braunschweig, es va presentar l'estrena del nou ballet de la companyia dirigida per Joan Magrinyà. El ballet, segons la crítica de Xavier Montsalvatge per a *La Vanguardia*, va ser molt aplaudit. En plena dictadura franquista, Magrinyà va crear ballets de temàtica catalana, que s'inspiraven en històries i danses del folklore del Principat. Dins d'aquesta línia de creació artística, destaquen especialment els ballets de motius mariners pel seu vincle amb la seva ciutat natal, Vilanova i la Geltrú. Un altre aspecte que cal destacar del ballet és la col·laboració del ballarí Ramon Solé, que comptava amb una trajectòria molt fructífera a França.

En la seva crítica per a *La Vanguardia*, Montsalvatge destaca la destresa i el gust de Joan Magrinyà per incloure i destil·lar la dansa d'arrel a través de la dansa clàssica i el seu propi llenguatge coreogràfic. En efecte, Magrinyà va comptar amb l'assessorament de la mestra de dansa Maria Rusca per integrar balls tradicionals com *La sardana de les monges*. De la música de Joan Altisent, en valora l'adaptació de les músiques tradicionals i el fet d'haver-ne conservat la senzillesa. I, d'altra banda, Montsalvatge celebra la plasticitat de l'escenografia dissenyada per Manuel Muntanyola, de la qual subratlla l'ús del color i l'elegància del dibuix. Entre altres exemples de ballets creats per Magrinyà, destaca la combinació harmoniosa i el valor individual de tots els elements de la producció.

Bibliografia

- › Aviñoa, Xosé; Llorens, Pilar; Rubio, Isidre; Vidal, Anna. *Història de la dansa a Catalunya*. Barcelona: Caixa de Barcelona, 1987.
 - › Garcia, Xavier. *Joan Magrinyà, dansa viva*. Barcelona: Editorial Pòrtic, 1983.
 - › Monsalvatge, Xavier. «Estreno de la Compañía Braunschweig con la ópera "Ariadne auf Naxos" y estreno del ballet "Gaviotas"». *La Vanguardia Española* (29-11-1964). <<http://hemeroteca-paginas.lavanguardia.com/LVE07/HEM/1964/11/29/LVG19641129-044.pdf>>
-